

KUDUJAGT

Kudujagt er et teamwork mellem "red-necks" (jægeren), den professionelle jæger (PH) og en trekker samt en mobiltelefon.

Efter en lang flyvetur, hvor tiden altid går hurtigt, når man er i behagelige jægeres selskab, ankommer vi til Matswani Lodge i Limpopo provinsen i Sydafrika.

Efter ankomsten er der møde mellem jægerne og de professionelle (PH), hvor der bliver aftalt, hvilket vildt, man gerne vil nedlægge og der træffes aftale om hvilke terræner, der er til rådighed for jagten. Den næste morgen er det hurtigt ud af sengen kl. 05 og efter et solidt og veltillavet morgenmåltid ud og få kontrolleret indskydningen af riflerne inden jagten kan begynde.

Jeg havde ønske om, som førsteprioritet, at skyde en kudu og var så heldig at få den meget erfarne Faan som min PH. Faan er opvokset midt i området og taler de tre sprog, der er nødvendige for at tilrettelægge jagten på en optimal måde, engelsk med jægeren, afrikaans med de øvrige farmere i jagtområdet og tswana med trekkeren og de øvrige sorte på farmene. Terrænet vi skulle jage i er karakteriseret som bjergrig busk savanne og vi var der på en årstid, hvor vegetationen stadig var frodig, hvorfor det var meget vanskeligt at se kuduerne, før man var inde på helt tæt hold. Den første dag brugte vi på at spotte kuduflokkene og finde en flok med en drømmekudu tyr på måske 60

tommer og 3 acceptable på ca. 50 tommer. Det var denne flok, vi efter aftale med PH, vi skulle prøve at jage.

Den efterfølgende dag så vi kuduflokken oppe i bjergene og jeg prøvede at pürsche mig ind på dem, men fordi de var over mig, kom jeg aldrig på skudhold. Det var en lang, hård dag med megen kørsel og lange gåture op ad klippesider for at komme på skudhold af kuduflokken. Solen i marts i Sydafrika er hård og som det fremgår af ovennævnte billede, bliver alle nytilkomne jægere forbrændte. Heraf kommer øgenavnet for nyankomne red-necks. Kuduerne gemmer sig i kløfter og i det tætte buskads midt på dagen, hvorfor vi besluttede at køre tilbage i Matswani Lodge og få en afkølende dukkert i poolen inden eftermiddagens og aftenens jagter. Eftermiddagens jagt skulle finde sted fra en "blind" i nærheden af et vandhul, hvor der var erfaring for, at kuduerne kom forbi. Vi ventede længe og hørte den sydafrikanske due - Ring-necked dove - kurre hunt haaarder, hunt haaarder, hunt haaarder med det resultat, at vi så en enkel kudu ko, muligvis fordi det var fuldmåne og kudu tyre flokken formodentlig var mere aktiv i løbet af natten. Ingen kudu den dag. Vi kunne køre tilbage til Matswane og spise et sent måltid med de øvrige jagtgæster.

Den efterfølgende morgen kørte vi op i nærheden af bjergtoppen således, at vi håbede, at kuduflokken var under os og det lykkedes os også hurtigt at finde kuduflokken. Trekkeren blev sat af og skulle prøve at drive kuduflokken ned mod floden. Jeg selv og PH kørte et stykke ned og placerede mig i en slugt, hvor vi forventede, at kuduflokken ville komme forbi. Og ganske rigtigt efter et stykke tid kunne vi høre, at kuduflokken var på vej. Skydestokken op. Riffel og jæger parat. Og så kommer der ganske rigtig en kudu tyr frem. PH vurderer, at det er en af de små og jeg beslutter at vente på min drømme kudu tyr. Den kommer bare aldrig til syne og vi fortsætter ned mod floddalen uden at se kuduflokken. Pludselig ringer trekkerens telefon. I de moderne tider, er der ingen buskmand med respekt for sig selv, der ikke har en mobil i bæltet. Kuduflokken er observeret af nogle af medarbejderne på farmen i nærheden af en lund med marula træer. Det er et lille æbleagtig frugt, som de indfødte bruger til at brygge lokal øl med og kuduerne er også vilde med disse frugter. Ind i bilen. Hurtigt ned til floden. Sparke i sandet således, at vi kommer ind med den rigtige vind og så ser vi flokken. Der kommer én tyr langsomt forbi. Den efterfølgende skyder jeg på en afstand af under 100 m i langsom gang på bladet. Den tegner for skuddet, men afrikansk vildt og kuduer er skudstærke, så den bevæger sig med resten af flokken hen mod nogle skyggende træer, hvor vi finder den død. Nu kurrede duen drink laaager, drink laaager. Og vi fik en kold øl fra kølekassen, som var på PHs landrover. Men det var ikke min drømmekudu. Den havde nemlig været så fornuftig at skubbe en af de andre unge tyre foran sig. Så min kudutyr var på ca. 51 tommer og den store har jeg så ladet blive i Sydafrika til en anden jæger. Så kære jæger. Der er fortsat store kudutyre ved Bulge River i Sydafrika.

Lidt praktiske råd.

Jeg brugte en 300 Winchester Magnum med en stor kuglevægt, en rigtig buskrydder kugle, til jagten. Kudu jagt finder sted i klipperig busk savanne med skud på normalt under 100m til vildt under bevægelse eller fra skjul, hvor der kan skydes til stående vildt.

Skud på bladet, hjerte-lunge skud, kan anbefales, da det er hurtigt dræbende og udgør et tilpas stort mål, når der skal skydes til vildt under bevægelse.

Husk drikkepenge til PH og trekkeren samt evt. andre personer, der bidrager på din jagt. Det gør det nemmere for efterfølgende jægere.

Hans Jørgen Haunsvig